

[Aase Olesen]

gang, dette overhovedet har været på tapetet. Det har man bare ikke villet tale om, og det har hr. Tinning heller ikke, og det er der ingen andre partier der hidtil har villet diskutere. Det er det, det drejer sig om, og det har jeg sagt hele tiden, det kan man slå op, fra den allerførste førstebehandling, vi overhovedet havde af dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Mon fru Aase Olesen har hørt efter under udvalgsarbejdet? Jeg kan ikke huske, om fru Aase Olesen var til stede, men vi havde vitterlig socialministeren til samråd om begrebet handicappede, hvor jeg prøvede på den ene og den anden vis med spørgsmål: om man kunne stramme det op ved hjælp af et cirkulære, hvornår det drejede sig om handicap, og hvornår det ikke var det. Jeg lagde op til under udvalgsbehandlingen, at vi kunne prøve at mødes et eller andet sted. Hvad mødte jeg dér? Klappet i fra ministerens side! Der var ingen muligheder for på en eller anden måde at finde en mellemvej her. Ministeren ville ikke acceptere, at der var nogen muligheder for at lave et opstrammingscirkulære, så vi kunne blive fri for at føre denne beslutning igennem. Det er konkret, sådan startede det. Der var en åbning, da vi begyndte på udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Ja, det er endnu et forsøg på at få oplysninger af fru Aase Olesen.

I mit første indlæg snakkede jeg faktisk ikke om pressen, jeg snakkede om en af fru Aase Olesen fremhævet leder i Berlingske Tidende, og det er to vidt forskellige ting. Derfor vil jeg meget nødtigt tages til indtægt for, at pressen i al almindelighed har gjort noget. Det var den ene ting.

Den anden ting var, at allerede under første behandling – jeg orkede ikke at gå ned og finde spaltenummeret – sagde jeg faktisk, at jeg gerne ville være med til at diskutere: hvad er et handicap? Jeg vil godt med det samme sige, at hvis man tror, at denne sag drejer sig om at definere, hvad et handicap er, så er man gået godt galt i byen, for det kommer til at dreje sig om, at enten define-

rer vi det så bredt – som vi gør nu gennem forskellige retningslinjer, og hvad man ellers sender ud herindefra – at vi accepterer, at vi kommer langt ud, eller også handler det her bare om, at fru Aase Olesen nu tror, at hvis vi kan definere et handicap, så kan vi såmænd alligevel få sparet på det dér område, hvad fru Aase Olesen så gerne vil.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Ja men nu kan man jo begynde at glæde sig. Nu begynder der jo at komme åbninger, hvor vi kan få fat på det virkelige problem.

Jeg vil godt sige til hr. Askjær Jørgensen, at det hverken er ministeren, der er stejl, eller andre. Det er simpelt hen umuligt med forslaget, som det nu foreligger. Med den konkrete udformning af lovparagraffen har ministeren konstateret, at det ikke er muligt ved hjælp af cirkulærer eller bekendtgørelser at lempe handicapbegrebet. Men skulle man – det her er dog kun andenbehandlingen – komme så vidt, at man er villig til at diskutere handicapproblemet, er villig til at diskutere det problem, fru Lis Møller nævnte: at hvis en familie har vaskemaskine og gode omstændigheder og god økonomi, så er det måske ikke så velovervejet at give den en § 48-hjælp, kan vi samle alle disse ting op, så har vi en åbning, vi kan arbejde videre på.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg er ganske enig med hr. Taanquist, og jeg er også udmærket klar over – jeg noterede mig det også ved førstebehandlingen – at hr. Tinning var inde på lidt af det samme. Men naturligvis kan man da definere handicap; om ikke andet kan man da udelukke, hvad man ikke vil forstå ved handicap. Jeg vil f. eks. ikke forstå det som et handicap, at et ganske normalt, raskt og sundt og almindeligt barn ligger vådt om natten, fra det er 4 år, og til det er 10 år, eller for den sags skyld lidt længere, hvis det derudover bor hos forældre, som sagtens kan klare den ekstra udgift til vask. Det betyder måske slet ikke noget, fordi de alligevel vasker hver dag. Der er helt givet i tusindvis af den slags tilfælde her. Jeg vil gerne tilføje: er der ikke så mange, så kan der gå hen og blive det.